

Gospodin mi je dao braću

Na službu Bogu, Crkvi i domovini

Bogatstvo i raznolikost službi koje fratri dalmatinske provincije vrše u domovini i svijetu približit ćemo vam, dragi čitatelji, preko konkretnih osoba. Ovaj prikaz obuhvaća 17 ljudi koji će kratko predstaviti sebe i službu koju vrše. Naravno, postoje još mnoge službe koje naši fratri vrše služeći Bogu i čovjeku po primjeru i nauku Serafskog Oca no, njihov prikaz ostavljamo za drugo vrijeme i mjesto. Vjerujemo da ćete preko ovih osoba barem djelomično osjetiti život i rad Provincije.

Fra Dujo Jukić, Split
- postdiplomac na KBF-u

Fra Domagoj Volarević, student liturgike (Rim)

Rođen sam 1980. god. u Metkoviću. Nakon stu-

dija, još jedan studij! Da bi se nastavila djelatnost Provincije na znanstvenom, ali i odgojnom polju, potrebno je još ponešto dodati znanjima s teologije, produbiti pojedino polje (ne samo) teologije, a zatim to koristiti i u početnoj i u trajnoj formaciji. Konkretno u Rimu, živimo u Međunarodnom franjevačkom studentskom bratstvu (Fraternità internazionale Venerabile Gabrielle Allegra) koje se nalazi u sklopu Anto-

nianuma (franjevačkog učilišta u Rimu). Uobičajeni studentski radni dan, usudio bih se reći, da zapravo i ne postoji! Radi raznolikosti studija svatko prilagođuje svoje vrijeme prema svojim obvezama i zahtjevima svoga studija. To je zato što svi studenti koji tu žive ne studiraju samo na Antonianumu (konkretno potpisnik ovih redaka studira na Pontificio Ateneno S. Anselmo. I na Antonianumu, kao i u svakom franjevačkom

bratstvu i kući (a nas je pod istim krovom stotinjak!) postoji dnevni red i zajednički čini, tj. zajednička molitva i sveta misa, doručak, ručak, večera, rekreacija... Sve to pomaže ostati u duhu i ritmu franjevaštva i bratstva, ali i ljudskosti. A sva znanja primljena i naučena, ako Bog da, sutra će koristiti ne samo nama, nego i cijeloj Provinciji u brizi i nastojanju za naviještanje evanđelja. ❖

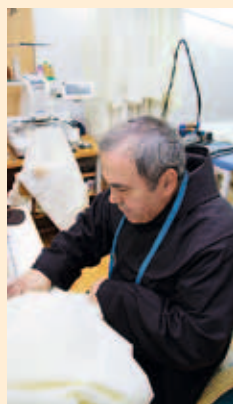

Fra Ivan Đuzel, novak (Visovac)

Imam 22 godine i dolazim iz Imotskog. Trenutno sam u novicijatu u samostanu Gospe od Milosti na otoku Visovcu. Nakon završene postulature u Imotskom, moja želja da služim Bogu po primjeru sv. Franje je postala snažnija i zrelija. Život služenja drugima i upoznavanje osobe sv.

Franje i njegova života je ona bit oko koje se vrtili život u novicijatu. Ove godine nas osmorica živimo u zajedništvu kao jedna obitelj. Naš odgovoritelj fra Jure Šimunović nam drži „školu“ na kojoj učimo o povijesti Reda i Provincije. No, važnije od svega je da se mi naučimo provoditi u djelo ono što

čitamo i teorijski učimo. Među nama vlada bratska atmosfera. Tu smo jedan za drugoga, dijelimo tuge i u većoj mjeri radosti. Što više reći doli da nam je svima želja predati se Raspetoj Ljubavi i reći Bogu „sav Tvoj“ kao što je to učinio naš otac sv. Franjo! ❖

Fra Frano Botica,
sakristan
(Makarska)

Rođen sam 1951. god. u Sinju. Živim u makarskom samostanu Uznesenja Bl. Djevice Marije. Brat sam redovnik i vršim službu sakristana (službeno). Također se bavim šiva-

njem habita i misnog ruha te u posljednje vrijeme i pčelarstvom. Sve navedeno možete naručiti kod mene! Osim toga, radim i u našem samostanskom vrtu. Prigodom 800. obljetnice Franjevačkog reda, vlastitim zalaganjem izgradio sam u Rudi kapelicu Sv. Franje s perivojem; u kojem se nalazi stalni postav božićnih jaslca i 12 ilustracija iz života sv. Franje. Uz to, velika mi je želja podignuti kapelicu Gospe Sinjske povodom 300. obljetnice čudesne obrane Sinja, no još se nisam odlučio za lokaciju. Sve to činim Bogu na slavu i na ponos cijelog Franjevačkog reda. ❖

Fra Ivan Udovičić,
odgojitelj
sjemeništara
(Sinj)

Rođen sam 1960. u Studencima. Svećenik sam od 1987. Kao mladomisnik vršio sam službu pomoćnika odgojitelja godinu dana, a od 1993. sve do danas odgojitelj

sam sjemeništara. Zajedno sa svojim neposrednim suradnicima u odgojiteljskoj službi (fra Nedjeljko Jukić i fra Stipe Šušnjara), vodim brigu o mladićima koji izraze volju da postanu franjevci i svećenici te dođu u sjemenište. Oni pohađaju Franjevačku klasičnu gimnaziju u Sinju i borave u sjemeništu. U sjemeništu je organiziran svakodnevni život kandidata, o čemu se brinu odgojitelji, što uključuje osobito molitvu i učenje, a uz to naravno i provođenje slobodnog vremena uz različite hobije (sport, glazba). Odgojitelji pomažu kandidatima i u donošenju odluke o nastavku franjevačke i svećeničke formacije. ❖

Fra Nedjeljko
Jukić, profesor
biologije (Sinj)

Nakon studija teologije i svećeničkog ređenja (1982.) odlukom Provincije studirao sam i

spremao se za profesora (učitelja) biologije na Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Sinju. Počeo sam predavati 1988. godine kad su učenici gimnazije bili samo sjemeništari, a gimnazija nije imala pravo javnosti. Nakon političkih i društvenih promjena u Hrvatskoj i stjecanja prava javnosti Gimnazije u nju su se počeli upisivati i drugi učenici, mladići i djevojke koji se spremaju za različita zvanja. U međuvremenu se broj učenika ustalio

na oko 200 u školskoj godini, a sjemeništari čine tek malen dio. Često sam mogao zamijetiti čuđenje u ljudi kad im kažem da, kao svećenik i redovnik, predajem biologiju. Biologija uvelike oblikuje opći svjetonazor mladih naraštaja, a u budućnosti će to biti još i više. Važno je spomenuti da baš iz područja biologije pridonose neka znanstvena pitanja koja su granična s teološkim raspravama i izričajima, a onda i s vjerničkim ponašanjem i praksom, pri-

mjerice ona koja govore o postanku života na Zemlji, evoluciji života, ekološkoj problematiki i spolnosti. Uz to baš iz redova znanstvenika biologa i promicatelja bioloških otkrića dolaze neki vodeći suvremeni protagonisti tzv. „novog ateizma“. Nastojim paziti da kod učenika ne potičem ni duh nepovjerenja ni duh bezgranična povjerenja prema znanosti i drugim područjima ljudskog djelovanja, nego duh zdrave kritičke presudbe. ❖

Fra Željko Tolić,
provincijalni
ministar (Split)

Provincijal sam od 2003. godine i 67. po redu od osnutka Provincije, ko-

ja je osnovana 1735. Naša Provincija danas ima 244 brata s doživotnim zavjetima, od kojih su 233 svećenici. U njezinu je krilu 15 samostana: 14 u domovini i 1 u inozemstvu (Njemačka); vodi 92 župe u 6 nad/biskupija u Domovini, te 20-ak misija i župa u inozemstvu. Prisutni smo u 18 nad/biskupija u Domovini i svijetu. Osim na pastoralnom polju, Provincija se također ističe i na kulturnom području. Tijekom povijesti Provincija je, s ponosom to ističem, imala i danas

ima svoje odgojne zavode (Sjemenište, Postulaturu, Novicijat i Klerikat) i obrazovne ustanove (Klasičnu gimnaziju, a 1997. godine, zajedno sa Splitsko-makarskom nadbiskupijom, osnovala je Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Splitu).

Provincijali su, parafrazirajući riječi koje Poslanica Hebrejima upotrebljava kad opisuje ulogu velikog svećenika (usp. Heb 5,1), braća koja su uzeta između braće kako bi bili na službu i u službi svoje braće. Onaj

koji je pozvan predvoditi braću, ne smije zaboraviti da i on ne prestaje biti brat i da je, u određenom smislu, zbog svojega izabranja i poslanja, pozvan biti još više brat, jer je odgovoran za duše braće.

Biti u službi braće znači biti bližnji i u svakom trenutku pokazati braći svoju blizinu. Biti u službi braće znači biti milosrdan s bratom koji griješi i biti pravedan kad ne griješi. Biti provincijal ukratko znači: biti otac i biti majka, istodobno. ❖

Darijo Sinković,
sjemeništarac
(Sinj)

Rođen sam 1993. god. u Makarskoj. Trenutno sam u Franjevačkom sjemeništu u Sinju i pohađam četvrti razred Franjevačke kla-

sične gimnazije. Život u sjemeništu sastoji se od molitve i rada. Molitva je sastavni dio u kojem se odgajamo duhovno, a naš se rad sastoji od škole i učenja. Također imamo i sportsko-rekreacijske aktivnosti, kao što su: nogomet, stolni tenis, trčanje, planinarenje itd. Slobodno vrijeme poslijepodne koristimo za šetnju i zajedničko druženje. Još jedna od temeljnih stvari u sjemeništu je pjevanje, kojim oplemenjujemo liturgiju. Jednom mjesечно idemo vlastitim domovima na slobodni vikend. ❖

Željko Štrbac,
postulant
(Imotski)

Imam 32 godine i dolazim iz Zagreba. Trenutno sam u postulaturi u Imotskom. Postulatura je priprava za život u samostanu,

upoznavanje života u zajedništvu s braćom franjevcima i priprema za novicijat. U postulaturi smo šestorica i tu smo već nekoliko mjeseci. Brzo smo se priviknuli na zajedništvo, često razgovaramo u slobodno vrijeme i dobro je što se otvaramo jedni drugima. Imamo međusobne sastanke, kada upozoravamo jedni druge na ono što ne valja, što treba mijenjati, a hvala Bogu ima puno radosti i smijeha. I na kraju: što više umirem svojoj volji, imam više vremena za druge, za zajedništvo i na korist svima. ❖

Fra Josip Bebić,
ravnatelj Ureda
za hrv. inozemnu
pastvu (Zagreb)

Rođen sam u Metkoviću 1948. Za svećenika sam zaređen 29. lipnja 1974. u Imotskom. Nakon mlade mise bio sam župnik u Ogorju i Ramljanima do 1977. Odatle odlazim u Njemačku, gdje ostajem pune 33 godine. Godine 1997. izabran sam za člana provincijske uprave, definitora, a u lipnju 2003. HBK mi povjerava službu delegata za hrvatsko dušobrižništvo u Njemačkoj.

Dana 10. rujna 2010. preuzimam službu ravnatelja Ureda za hrvatsku inozemnu pastvu u Zagrebu. Bog me pozvao u redovnički stalež i svećenički red preko tadašnjeg metkovskoga župnika fra Ivana Abrusa. Budući da su u Metkoviću djelovali uglavnom franjevci, ja sam poželio u svom životu činiti baš to što oni čine, ljudima navješćivati Radosnu vijest. Bogu sam i dan-danas neizmjereno zahvalan na tome što me izabrao. Svoj svećenički moto pronašao sam u pjesmi hrvatskoga svećenika/pjesnika Izidora Poljaka: „Kud god koracam, hoću da bacam snopove zlatne svjetlosti!“. Cijelim svojim bićem osjećam da Božja ruka i providnost upravljaju mnogočime, osobito mojim životom. ❖

Fra Dušan
Džimbeg, župnik
(Sumartin, o. Brač)

Rođen sam 1953. godine u Otoku kod Sinja. Za svećenika sam zaređen 1979. godine. Sada sam treću godinu župnik i gvardijan u Sumartinu na otoku Braču. To je ujedno jedina župa na otoku u Provinciji Presvetog Otkupitelja. Župa Sv. Martina biskupa u Sumartinu broji nešto

manje od 400 katolika trajno nastanjenih u mjestu. Ljeti je taj broj udvostručen ili trostručen. I ljetno i zimsko vrijeme imaju svoje ljepote i čari. Živjeti u Sumartinu znači prihvatiti određene specifičnosti u odnosu na život na kopnu. Ne može se u svako vrijeme otići s otoka niti se može vratiti na otok kada poželiš. Živjeti u Sumartinu znači prihvatiti izazov koji čovjeka više približava Bogu i ljudima. To ujedno znači i prihvatiti određenu izolaciju koja ne mora biti negativna nego pozitivna, jer omogućava župniku više vremena posvetiti svom pastoralnom radu i izgrađivanju čovjeka kao duhovnog bića koje je usmjereno prema Bogu i vječnosti! ❖

Fra Josip Cvitković,
misionar
(Nazaret)

Rodio sam se u Sinju 1965. god. Misionar sam u Svetoj Zemlji od 1. kolovoza 2011., a 29. rujna

na 2011. god. određeno je da se pridružim samostanskoj franjevačkoj obitelji u Nazaretu, mjestu gdje je Božja Riječ postala tijelom. Katolička je Crkva povjerila nama franjevcima misiju čuvanja svetih mjesta našega otkupljenja. Skrbimo se za kršćanske zajednice na Bliskome istoku, kako sveta mjesta ne bi bila spominje ovozemaljskog života našega Otkupitelja. Vodimo pastoralnu

brigu o različitim župama latinskog obreda, domaćujemo hodočasnike koji dolaze iz cijeloga svijeta, animiramo liturgiju, održavamo svetišta kako bi bila funkcionalna. Također, brojne su odgojne i socijalne aktivnosti franjevaca Kustodije Svete zemlje: upravljamo školama, pomažemo siromašnim kršćanskim obiteljima koje žive u izuzetno teškim uvjetima da izdrže unatoč nesigurnosti i konfliktima. ❖

Fra Šimun Čugura,
ispovjednik (Omiš)

Rođen sam 1936. u Jansenskom kraj Sinja. Službu ispovjednika, uz druge dužnosti, obavljam već 16 godina.

Ukratko iznosim svoja razmišljanja i stavove, kako vršiti tu odgovornu službu. 1. Vrlo bitno je prije čina ispovijedanja, barem ukratko, zazvati pomoć Duha Svetoga. 2. Iako se u ispovijedi događa suočenje: Svemoguća Bog – grješan čovjek, potrebno je to preoblikovati u susret: Milosrdni Otac – dijete Božje. 3. Vrlo važna poruka ispovjednicima jest: Bog je onaj koji oprašta. 4. Ispovijed je veliki Božji dar i znak njegove ljubavi koja pokorniku treba po-

nuditi. 5. Teški grijeh je vrlo opasan i nepotreban teret kojega se treba što prije (pod hitno!) riješiti, a ne čekati da ugrožava naš duhovni život. 6. Veliki grijeh je velika nezahvalnost prema Bogu, izdaja njegove ljubavi i rušenje plana Božjega o spasenju svakoga čovjeka. 7. Ne može se jednako uspješno moliti Boga, kada smo bez grijeha, ili s teškim grijehom na duši. Da nam se oprostite teški grijeh nije dovoljno obično pokajanje. Oprašta se samo sakramen-

tom ispovijedi. 8. Nema tako velikoga grijeha kojega Bog ne može oprostiti. 9. Za obavljanje ovog sakramenta potrebno se oboruzati strpljivošću.

Od ispovjednika se traži da se daruje tom duhovnom poslu. Da se suživi s problemima pokornika, darujući mu svoje vrijeme, vjeru, nadu i ljubav. Ne zaboravimo onu izreku poniklu u duhovnim krugovima: „Ars artium, salus animarum” – Spasenje duša je umjetnost nad umjetnostima! ❖

Fra Ante Vučković,
dekan KBF-a (Split)

Rođen sam 1958. u Sinju. Studirao sam teologiju u Makarskoj i Zagrebu, a potom filozofiju u Münchenu i Rimu. Trenutno sam dekan Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu. Ovu službu naizmjenično, u trajanju po dvije godine, obnašaju nastavnici Splitsko-ma-

karske nadbiskupije i nastavnici Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja. Dekan je odgovoran za normalno funkcioniranje fakulteta. Ravna radom fakultetskih tijela i, uz pomoć prodekana kao najbližih suradnika, brine za redovito izvođenje i kvalitetu programa. Na fakultetu se izvode tri različita programa i dvije posljediplomske specijalizacije. Dekan predstavlja fakultet i vodi brigu da život i rad budu u skladu sa zakonima Republike Hrvatske i sa zakonima Katoličke crkve. Član sam senata Sveučilišta. Svrha fakulteta je obrazovanje budućih svećenika i laika teologa. ❖

Fra Petar Klarić,
gardijan (Knin)

Rođen sam 1960. u Stankovcima. Službu gvardijana u Kninu obnašam od 2000., a župnika od 2006. godine. Gvardijan znači predstojnik, starješina u samostanima Franjevačkog reda. Gvardijan upravlja samostanom zajedno sa samostanskom upravom koju, uz njega, čine: vikar sa-

mostana (zamjenik gvardijana) i diškreti (savjetnici). On saziiva i vodi samostanske kapitule s braćom koji žive u samostanu (u Kninu) i u samostanskom okružju (Vrpolju, Kijevu i Udbini). S braćom nastoji što intenzivnije živjeti duhovni život i da se odvija prema franjevačkom zakonodavstvu. Osim duhovno-karitativnog života, kninski gvardijan ima veliku ulogu na kulturnom, znanstvenom, društvenom i svekolikom drugom životu koje je za opće dobro samostana i Župe Sv. Ante, grada Knina i cijele hrvatske nacije u domovini i svijetu. ❖

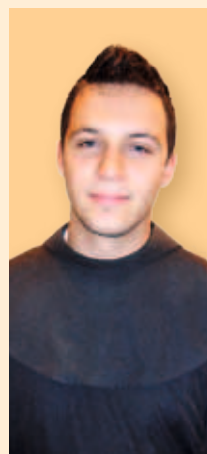

Fra Damir Ćiro
Čikara, župni vikar
(Šibenik)

Svečane zavjete sam položio 10. rujna 2006. u Vinjanima. Živim u Ši-

beniku u samostanu Sv. Ante Padovanskog, gdje obavljam službu župnog vikara u istoimenoj župi. Prethodno sam obavljao službu župnog vikara u župi Gospe od Ružarija u Drnišu. Biti svećenik znači služiti, a pastoralno djelovanje je povlašteni prostor u kojem se služenje ostvaruje. Iako sam kao župni vikar po kanonskom pravu dodijeljen župniku, a ne župi, moje djelovanje je u stalnom susretu sa župom i župljanima. Kao sve-

ćeniku, prva zadaća mi je sakramentalno posvećivanje onih kojima sam upućen. Zatim je tu katehetsko djelovanje. Te dvije norme se moraju ispuniti, no žalosno bi bilo samo na njima ostati. Čovjek je u svojoj biti biće susreta i odnosa. Tako i svećenik. Župnik ili vikar, svejedno, je osoba koja je izložena čestim susretima: župljani, ljudi u duhovnoj ili materijalnoj potrebi, mladi i stari, škola, ljudi iz kulture i javnog života... ❖

Fra Ante Batinović,
bogoslov
(Split)

Rođen sam u Metkoviću 1991. god. Život bogoslova gradi se na 2 temelja: molitvi i studiju. Oni se međusobno prožimlju i tvore plodan redovnički život. Naš dnevni red je prilagođen studentskim obvezama. Član sam karitativne sekcije, koja mi omogućava učinkovitije ostvarenje kršćanskih ideala. Uz zajedničke molitvene trenutke, iznimno važno mjesto ima osobna molitva, koja produbljuje odnos sa živim Gospodinom i uvijek iznova daje smisao redovničkom poslanju. ❖

Fra Josip Repeša,
dušobrižnik
(Wuppertal,
Njemačka)

Voditelj sam misije u Wuppertalu. Nakon školovanja i studija na našim učilištima u Provinciji svoje prve svećeničke korake sam učio u Kninu, Drnišu i Banjovcu. Potom mi se

dogodilo nešto što sam najmanje očekivao i priželjkivao, a to je odlazak u Njemačku među iseljene Hrvate u Kölnu, Bad Cannstattu i sada u Wuppertalu. Što nas ovdje očekuje? Svijet, ugled, probitak, bogatstvo? Prije svega, očekuje nas veliko polje koje treba mukotrpno kopa-

ti, pažljivo njegovati i ljubavljati natapati. Pored obilja materijalnoga ovaj je narod u inozemstvu „gladan“ duhovnoga i žedan „vode“ iz domovine. Naše misije su im utočište, mjesto okupljanja, duhovne obnove i kulturno-jezičnog odgoja. U našim dušobrižnicima i suradnicima prepoznaju svoju braću, povjeravaju nam djecu za vjerski odgoj i osobno traže trenutke sakramentalne blizine s Gospodinom. U misijama molimo za potrebe našeg naroda, zajednice i nerijetko sudjelujemo u humanitarnim akcijama prko kojih pomažemo one kojima je to potrebno. ❖